

HAYATİ VASFİ TAŞYÜREK

Muaz ERGÜ

Kahramanmaraş şairleriyle, âşıklarıyla meşhur bir şehrimiz. Pınarlarından adeta şiir kaynıyor, derelerinden türkü akıyor, bulutlarından söz yağmurları yağıyor. Mümbit bir kültür toprağı... Hayati Vasfi Taşyürek de bu bereketli toprağın bize sunduğu değerlerden. 1931 yılında Afşin'in Tanır Beldesinde doğuyor. Annesi ve dayısının izini takip ederek âşıklık geleneğine uygun şiirler yazıp, söylüyor. Kurumsal eğitim almadan kendini yetiştiren biri. Ustası âşık Ferahi Ona Vasfi mahlasını veriyor. Doğduğu Tanır Beldesi, yüksek tepelerle çevrili bir havzadadır. İçinden Hurman Çayı akar. Yani dağlara, tepelere bakıp bakıp Hurman Çayı'nın akışındaki eşsiz şiiri dinleyerek büyür insanlar. Şair olmanın, şiir söylemenin en doğal hâl olduğu bir doğa... Taşyürek'in fitratı şiire yakındır. Küçük yaşlardan itibaren şiirle hemhal. Şiirin ikliminde...

Soyadının aksine ipek gibi bir yüreği var Hayati Vasfi Bey'in. Duyarlı... Gönül Sazı şiirinde "Mızrabı sert vurma gönül sazına/Kırılır telleri bağlayamazsın..." derken o inceliğe dokunuyor. Sertliğin, hoyratlığın kırıcılığını, kıyıcılığını söze getiriyor bu mısralarla. Taşyürek, milletini çok seven bir ozan. Her dem türküler söyleyen, türküler söyleten, gönülleri uyandıran gönül eri. Köroğlu, Veysel misali... Anadolu'yu bize yurt yapan, buraları bizim kılan düşüncenin, mirasın, mantığın, mantalitenin ayrılmaz takipçilerinden aynı zamanda. "Yesevi'nin çeşmesinden akmışım/Mevlana'nın gözleriyle bakmışım/Yunusların tezgâhından çıkmışım/Senlik benlik dostu giden yol mu ki/Yağız Osman tuğ dikince Söğüt'e/ Edebalı gül yolladı yiğide/Öz gardaşım Abdal'ı da beyi de/Sarışınım esmerim de el mi ki" diyor. Birliği, kardeşliği, Anadolu mayasını getiriyor mısralara. En samimisinden sesleniyor mısralarında.

Şiirin o sonsuz iksirinden doya doya içen Hayati Vasfi Taşyürek aynı zamanda memleketi Tanır'da belediye başkanlığı da yapmış. Halkın içinde, hemşerilerinin yanı başında. Fildişi kulelerde oturup, biteni seyretmemiş. Tanır'a sosyo/kültürel alanda birçok değer katmış. Ayrın Dede Parkı bunlardan sadece biri. Belediye başkanlığı gibi seçilmiş bir makamda da bulunan Taşyürek makam, mansıp, koltuk, şan, şöhret sevdasının da boş bir heves olduğunu görmüş. "Boşa aramışım köşkü, sarayı/Buldum sultanları çullar içinde/Sessizce gezermiş pirlar alayı/Gülüp geçtiğimiz kullar içinde" diyerek bu yüce hakikate parmak basıyor.

Memleketi Afşin'de 1964'den itibaren Efsus isimli bir gazete çıkarıyor. Birçok şair ve yazarla yarenlik ediyor. 1990 yılında Ankara'da geçirdiği bir kalp krizi sonrası vefat ediyor. Afşin Belediye Başkanı Mehmet Fatih Güven Onun ölüm yıldönümünde düzenlenen bir programda şunları söylüyor: "Aramızdan çıkan, bu topraklardan beslenerek gördüklerini kâğıda dökmüş ve sadece Tanır'a, Afşin'e, Kahramanmaraş'a değil tüm Türkiye'ye mal olmuş ulusal bir değerimizdir. Başka insanlarla bir araya geldiğimizde bana Afşin'i anlat dediklerinde Hayati Vasfi Taşyürek diyorum, Âşık Mahzuni Şerif diyorum, Âşık Hacı Yener diyorum. Çünkü bu insanlar yaşadıkları yerleri o kadar güzel anlatmış ki, bizlere de bu değerleri anlatmak kalıyor."

Yazımızı şairin Tarıfsız Hasret şiiriyle nihayetlendirelim.

*Sevda ne demektir? Gönül şehrini,
Bir tatlı bakışa satmayan bilmez.
Yalnız gecelerin zalim kahrını
Hayale sarılıp yatmayan bilmez*

*Kimine gurbetmiş dağların ardı
Ölseydi mahşere çaresi vardı
Benim başımda ki dermansız derdi
Vefasız Dostları bitmeyen bilmez*

*Diyemem kaç sene, sayamam kaç ay
Unutmak mı? Unut demesi kolay
Bağrımda ki sancı nasıl bir olay
Yâri ele gelin gitmeyen bilmez*

*Teselli kalmadı melalim için
Varsa örnek verin ahvalim için
Çektiğim çileyi bir zalim için
Gençliğini heder etmeyen bilmez.*